

EDITIE 16
MEI 2024

Ver weg en toch dichtbij

In deze nieuwsbrief nemen we je mee op de reis naar Gambia die een aantal Dichterbij-Clowns in februari hebben gemaakt. Voor Annemieke, Coby, Henriëtte, Joop, Marjoke, Nanet, Paul en Floor een intensieve reis met veel indrukken en prachtige ontmoetingen. Voor sommige clowns een weerzien en voor sommige de eerste kennismaking. Gambia neem je mee in je hart, met de naam "the Smiling Coast of Africa" is niks teveel gezegd.

We staan we stil bij het afscheid van Onno die niet langer onze voorzitter is. Hij gaat zich volop bezighouden met zijn bestuursfunctie voor de Voedselbank, naast zijn eigen werk. Dat we hem gaan missen, staat als een paal boven water.

Geniet maar weer van de mooie verhalen in deze nieuwsbrief! En mocht een functie als in het bestuur van onze mooie stichting jou wel wat lijken, of je kent iemand die daar geschikt is, dan horen we dat natuurlijk graag.

Namens het bestuur, Monique DC-Klats

Wist je trouwens dat je vanaf nu de nieuwsbrieven ook op onze website kunt bekijken:

[nieuwsbrieven – Dichterbij Clown \(dichterbij-clown.nl\)](https://dichterbij-clown.nl/nieuwsbrieven)

Klopt en Klats bij De NiloKa in Zwolle

Dit was het 2e bezoek en we voelden beiden wat spanning over hoe de groepen dit keer zouden reageren. Nergens voor nodig bleek al snel, want de jongeren waren heel toegankelijk en er was veel ruimte voor spel en nabijheid.

De twee verschillende kleuren schoenen van Klopt leverden het nodige commentaar op, daar klopte toch niks van! Op de klusgroep stelde een jongen zichzelf voor met zijn naam, hij had het telkens het hoogste woord, noemde ons steeds clown Bloem (!) en toen we zijn naam noemden bij het afscheidslied, vroeg hij zich af hoe het kon dat we zijn naam wisten.

Een oude bekende van De Kameel, die nu op de NiloKa zat, was bij het vorige bezoek wat angstig ondanks dat hij op de Kameel veel met ons had gespeeld. Maar het enthousiasme van Klopt was aanstekelijk en ze kreeg hem mee in haar spel.

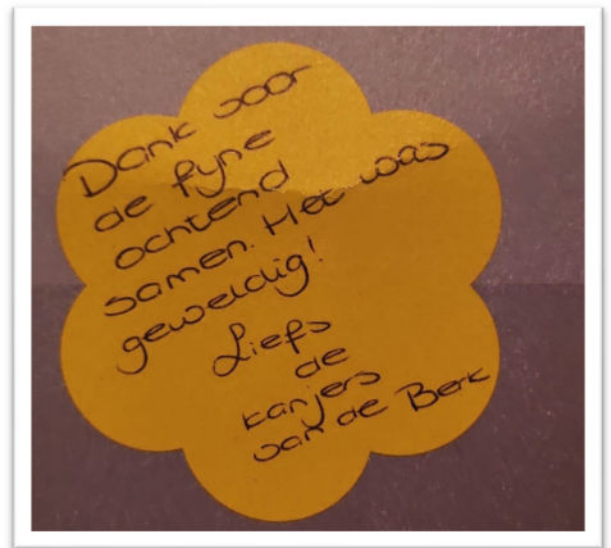
Klats had last van haar oren, want ze verstond telkens namen verkeerd. Verder kreeg Klats duidelijke instructies van een meisje, dat eerst geen contact wilde, om in haar handen te klappen, het meisje ging dan rondjes draaien en dansen.

En zo waren er nog veel meer mooie momentjes, het voelde heel fijn en ondanks de 20 minuten die we hadden per groep, hebben we toch iedereen aandacht kunnen geven.

Drentel en Klats bij Reinaerde De Berk te Zeist

In plaats van 3 groepen was er 1 groep op de kinderdagopvang, we hadden dus alle tijd. En die konden we voluit benutten. Wat een lieverds! Oké, Drentel kreeg nog wel een klap tegen haar hoofd en een echte ook. Verder geweldig 1 op 1 contact, verbinding, plezier! Waar een jongen eerst bibberend bij juf op schoot zat, ging hij helemaal los! Top om te beleven.

Een ander kwam even binnen 'op bezoek', breeduit lachend en binnen 1 minuut was hij weer weg. Enfin.. het was superleuk. Kinderen, begeleiders en wij enthousiast en vol energie.

Klijf en Klopt bij De Kameel te Zwolle

Voor Klopt was het een mooie uitdaging in flexibiliteit. Ze had de volgorde waarop de groepen bezocht zouden worden goed in haar hoofd geprent. Maar bij aankomst bleek het toch allemaal anders. De normaal laatste groep was eerst, groep Rood was er niet, die werd vervangen door een voor ons nieuwe groep Middengroep 4 en de rest schoof door. Daar ging de zorgvuldige voorbereiding.

Klijf had mooie momenten met de kinderen in middengroep 4. Een van de meiden lag op de grond, werd bedolven onder kussens en daar kwamen haar schoenen weer bovenop, kortom dikke lol samen. Eén van de kinderen van Blauw is met Klijf op Berenjacht geweest.

Kweetnie en Klijf bij Westerkim in Hoogeveen

Soms is de reactie van een familielid voldoende om weer te geven hoe het bezoek was:

Dochter
vandaag om 18:41

Echt geweldig dit! Wat doen ze het goed, echt respect en bewondering voor de clowns/dames.

Bendula

De eerste speelplek is Bendula, een school en opvang voor kinderen met een beperking (doof en/of lichamelijk en/of verstandelijk beperkt). Deze kinderen en hun ouders worden zonder dit project niet ondersteund. In Gambia worden dergelijke kinderen namelijk thuisgehouden, vaak liggend op een bed of zittend in een stoel. Elke mogelijkheid tot ontwikkeling wordt hen onthouden. Dus zo belangrijk is dit project juist voor hen!

<https://futureforyoungpeople.nl/bendula.html>

Na een voorzichtige en aftastende start, groeit het contact tussen de clowns en de kinderen. Soms heel intieme en verstilde contacten en soms super-uitbundig. Wanneer er muziekinstrumenten voor de kinderen bijkomen, is het een groot feest.

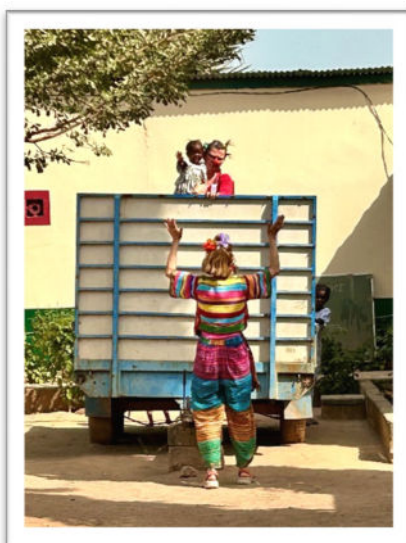
Sommige kinderen hebben moeite met het afscheid nemen, ze klampen zich vast. Maar na nog een keer het afscheidsliedje gezongen te hebben, laten ze toch los en zwaaien ze de clowns uit.

Filmpje Bendula Project - bezoek Dichterbij-Clowns:

https://www.youtube.com/watch?v=x_VsP6LibMk

Daarna lunchen we bij een Brabander! Ja, er staan zelfs kroketten en frikandellen op menukaart. Na de lunch gaat een aantal clowns naar drie jongvolwassenen met een beperking die niet naar de opvang konden komen. Vooraf wordt er door de Nederlandse organisatrice van het project (i.s.m. met haar Gambiaanse partner) gewaarschuwd dat het om drie heftige situaties van jongvolwassenen-thuis gaat.

Elk persoon geven we ruim aandacht. Reacties zijn er telkens, na een rustige start, veelvuldig: stralende lach, meer en meer, vaker en vaker. Gaaf. Er zitten ook veel familie en (kleine) kinderen bij.

Inclusion Project Gunjur

Alweer een zonnige dag in Gambia. Een nieuwe dag, uitdagingen, belevingen te gaan. Na een uur rijden worden we door Mariet, een Nederlandse vrouw die een aantal projecten leidt, hartelijk ontvangen in de prachtige ruime lichte en koele lodge. Na de koffie gaan we naar de plek waar alle kinderen worden opgevangen.

Daar vertelt eerst meneer Lamin, een oudere Gambiaan, over de aanpak van dit project om gehandicapte kinderen uit hun isolement te halen. Naast veel aandacht, speelplekken, medische zorg voor de kinderen worden hier de ouders en familie nauw betrokken bij het idee dat deze beperktere mensen ZEKER WEL GOEDE mogelijkheden hebben. Niet waardeloos zijn. Dat elk kind, mens, een volwaardig leven gegund mag worden. PRACHTIG! Hij straalt zoveel charisma uit dat we hem vergelijken met de Dalai Lama. Diep, heel diep respect voor deze bevlogen man met een grote missie!

<https://www.disability-africa.org/the-gambia>

De kinderen komen op gang met ons in het eerste lokaal waar lekker op djembés wordt gespeeld. Al snel wordt er flink gedanst, genoten, meegeklapt en natuurlijk geclownd. Er komt zoveel plezier terug, in alle vormen van hoe je vreugde kan delen.

Ook een jonge vrouw met een behoorlijke beperking (geen onderbenen en -armen) gaat in een razend tempo achter ons aan. Geweldig. En vliegt ons af en toe in de armen. Vol vuur, vol verbinding, vol levensenergie.

Onder de overkapping doen we stoelendans. De clowns spelen met veel aandacht voor de kinderen. Veel gelach, gegier, plezier. Daarna nog een ander spel: trommelen en als de muziek ophoudt 2, 3 of 4-tallen maken. Weer een hoop herrie en plezier en kabaal.

Na een tijd 'moeten' we afsluiten. Hier en daar is er inmiddels ook 'enige' vermoeidheid bij de clowns merkbaar.

De 'Dalai Lama' (Mr. Lamin) sluit het geheel af met mooie serieuze woorden, open, liefde. Ik praat op het einde nog even met hem. "Er is geen beter of minder kind. Iedereen is waardevol". Tranen rollen over m'n wangen van ontroering. Deze man is zo pure liefde, met zo'n krachtige missie. We huggen. In diepe liefde.

We krijgen een heerlijke lunch van Marit en na een tijdje rijden we terug naar het hotel en duiken heerlijk de woeste zeegolven in en spoelen alle vermoeidheid weg.

Sare Wallom

Zondags zijn Coby, Floor, Paul en Amadou, de projectleider van 4Gambia naar Basse Santa Su gereden. Een autorit van 6 uur, met voor de afwisseling, zeer geregeld een politie of militaire controle. We gaan vandaag namelijk naar een school in Sare Wallom, een dorpje in the middle of nowhere. Na drie kwartier rijden we van de weg af. De bush in. Rimboe. Kleine zandstoffige nederzettingen. Sjofele kinderen. Vrolijk. Enthousiast zwaaierend. Nieuwsgierig.

<https://4gambia.nl/school-in-sare-wallom/>

Na ruim een half uur stapvoets over een hobbeliebobbelieweg zien we het schoolgebouw opdoemen. Een aantal kinderen rent ons luidkeels tegemoet. Als we uitstappen zwermen ze om ons en de wagen heen. Na een heel hartelijke begroeting van de directeur gaan we naar zijn kamer om even bij te praten. We delen over-&-weer onze rol en missie. Hij is tamelijk verbaasd dat we ons willen omkleden; na twee keer vragen krijgen we het lege klaslokaal eraast.

Op het trappetje ervoor zit Coby al mondharmonica te spelen. Eén grote schare staat met open mond- &-oren te kijken-&-luisteren. Ik wil eerst nog veters strikken maar besluit dat buiten, achter Coby te doen. Terwijl Coby bezwerend speelt en de aandacht vasthoudt mime ik mee, vergeet de veters! Coby stopt en kijkt verbaasd achterom. Huh?!?! Ik schrik en ga gauw veters knopen. Dit spel blijft een tijdje en je kunt je reacties voorstellen! Groeiende hilariteit alom! Voor ons ook geweldig leuk.

Coby hobbelt met een grote groep het terrein op. Maakt een kring. Het zijn allemaal meisjes!

Ik maak met de jongens verderop ook een kring. Ik krijg de kring maar voor 3/4 rond-dicht en wat te doen met hele kleintjes? Ik sluit er een paar bij me in.

We dansen de ene kant uit en de andere, met allerlei armgebaren.

Later stormt Coby's groep met veel kabaal onze groep binnen. Heerlijk. Wat een drukte en plezier.

Daarna taferelen bij de waterpomp en bij mango-bomen, waar de kinderen me wezen op de nog kleine mangootjes. Emmers fungeren als trommels en zo liggen er nog genoeg speelmaterialen her en der verspreid. De sfeer is nu rustiger, kalmer. Ik kijk goed om me heen om alle kinderen aandacht te geven. Een aantal schikt mijn geruite pet goed op m'n hoofd. Haha. Ook met de doek weten ze me charmant te kleden. Leuk!!

Afscheid nemen is moeilijk. Duurt ook lang. Ik merk dat ik een aantal jongetjes dicht om/aan me heb kleven; m'n arm of kledingstuk vasthoudend.

Badend in het overvloedige zweet van de hitte stappen we de directeurs-ruimte binnen. De directeur is erg onder de indruk, net als de leerkrachten. Complimenteren ons.

Ook Coby, Floor en ik zijn onder de indruk. Van alles.

Ik voel me onbeschrijfelijk rijk. Dankbaar.

Streep en Klijf bij De Scheg in Deventer

bericht van Stichting Spoenk

Nagenieten van een geweldig mooi schaatsfeest op ijsbaan **De Scheg**! Maar liefst 42 kinderen en jongeren kwamen samen met hun ouders/begeleiders en familie genieten van een feestelijke sportieve ochtend op de ijsbaan. Er werd met heel veel plezier geframeschaatst, geschaatst, gesleed, met rolstoelen of loophulp over het ijs geroetsjt en lol gemaakt met de clowns van **Stichting Dichterbij Clowns**. Dank aan alle vrijwilligers voor jullie enthousiaste inzet en aan **Kiwanis Zutphen** voor het mogelijk maken van deze mooie gezinsactiviteit!

Kleur en Drentel in Rotterdam

Voor Kleur voelde het als thuiskomen. Het spelen op een locatie waar je vaak komt, brengt toch een ander soort kijk op wat je ziet. Je ziet bewoners achteruitgaan, met Drentel het ene bezoek met het bezoek van de vorige keer vergelijken.

Het spiegelen werkte goed in combinatie met de nieuwe outfit van Kleur. "Oh, meid, wat ben je mooi" kreeg ze te horen. Kleur genoot van de energie voelde ook echte verbinding, maar ze zou toch graag nog meer aandacht willen geven.

Klopt en klats bij Kentalis te Vries

Doelgroep dove/ slechthorende jongeren: het was een feest om daar te zijn met allemaal cadeautjes in de vorm van jongelui die stonden te popelen om met ons te spelen. Toen we nog in de 1e woonkamer waren, hoorden we geroep uit de andere woonkamer "wij willen clowns!". Het ging er energiek aan toe.

Klopt ging los met een stoel waar ze verkeerd om in zat tot grote hilariteit van de kinderen. Klats verloor haar schoen (die werd naar buiten gegooid) en kreeg een schoen van een meisje voor terug. Klopt klom door het raam naar binnen ipv door de voordeur en werd gelijk volledig in beslag genomen door een meisje die haar op schoot trok en maar met moeite liet gaan. Er was zelfs een polonaise waar alle jongeren aan mee deden.

Op de laatste woonkamer werd Klats telkens weggestuurd of meegenomen de gangen in. Klopt was niet weg te slaan bij de keuken waar ze allerlei snacks aan het bereiden waren. Kortom, wat een heerlijke middag! Wij hebben onze workout weer achter de rug.

Bloem, Drentel, Klats en Teutebel bij d'Oude Raai te Amsterdam

Op stap in Amsterdam! Nou ja, in het verpleeghuis dan. En wat een feest was het! Met 4 tegelijk overvielen we de huiskamers. Grote kamers, dus ruimte zat om met elkaar en 1 op 1 te spelen. Wat werden we ook hartelijk ontvangen. Zowel door de bewoners als door de medewerkers. Lachende gezichten overal. En een diversiteit van leeftijd en cultuur. Zelfs nog een dame van de "Oranjes" ... ja ja. De mannelijke bewoners waren ook blij met onze komst. Wat we allemaal gedaan hebben van alles en vooral plezier brengen en ontvangen. Een groot, muzikaal feest. Een warm bad. Bloem: "Op de laatste afdeling vertelde een mevrouw dat op haar afdeling alleen maar gewone mensen wonen. Wat was ik blij, om als ongewoon mens bij haar op bezoek te komen."

Bob en Streep bij SEIN te Zwolle

Daar waren we dan bij SEIN in Zwolle. Op een heerlijke bijna al echte lente dag met kinderen in de lente van hun leven gespeeld.

Ballen, doekjes, balletjes, bellenblaas ballen, stoeiend kruipend over de tafel en vloer. Bewegende Bob en Stralende Streep hadden er zin in.

We hadden nadien het 'swit op het gebit'.

Flops bij ZigZag

Drentel en Streep bij de Hartekampgroep te Zandvoort

Wat een ontzettend leuke groep om voor en mee te spelen. Er gebeurde van alles, de verwondering was groot. Prachtig! Het is te veel om op te noemen, maar de bewoners en wijzelf hebben genoten. Drentel: "Een speciaal moment was dat eentje die de hele tijd boos en druk met zijn/haar spiegeltje aan het stoeien was, beetje krijzen erbij. Ik dacht, ik speel wat op de mondharmonica. De wat hogere tonen deden het goed. Coco werd helemaal ZEN! Geweldig! Ik werd er ook zo blij van. Coco? Ja, Coco de parkiet

Bezoek aan Gambia in februari 2024, verslag van Joop / Step

Bendula

We hebben half tien met de taxi afgesproken voor de rit naar het Bendula project in Tanji. Een Gambiaan zal altijd zeggen, zeker als hij taxichauffeur is, dat hij weet waar het is. De weg naar Tanji is bekend, maar dan vraagt hij zeker drie keer aan mensen langs de weg of we goed gaan. Na de Coastal Road is nergens meer verharding dus hobbelen via eindeloos veel kuilen in de weg komen we bij de 'Goat Farm'. Daar bevindt zich het Bendula project for disabled children. Zij doen hetzelfde werk als wat Hart House deed: opvang voor mensen met een beperking. Hart House is echter gesloten na het overlijden van initiatiefnemer Geoff, nu twee jaar geleden.

Het duurt even voordat de kinderen loskomen. De begeleiding heeft stoelen in een halve cirkel gezet en kennelijk de kinderen verteld dat ze niet van hun plaats mogen komen..., maar ja, een Dichterbij-Clown doet niet aan voorstellingen. Het wordt een hoop keet met muziek en toch ook een hele hoop mooie contactmomenten.

Op de Facebook pagina van Bendula verschijnt het volgende: *“Wat een fantastische dag vandaag, zowel voor de kinderen van het Bendula project als voor de medewerkers. Een groep van Dichterbij Clown uit Nederland kwam vandaag naar de zorgboerderij om de kinderen te entertainen. Dat werd een groot succes! Veel dank aan hen voor deze mooie dag.”*

Er zijn drie personen niet op de opvang vandaag en men vraagt ons of we die aan huis willen bezoeken. Doen we! Bij de eerste treffen we een ernstig spastische jonge vrouw die prachtig reageert op de uitnodigende clowns. Ik blijf buiten op de binnenplaats en vermaak een schare kinderen die niet naar binnen mochten en dus naar binnen komen. Gezellig!

De tweede is een jongen (waarschijnlijk behoorlijk autistisch), die als hij de kans krijgt zijn ontlasting en urine ongeveer overal smeert waar hij het kan krijgen. Hij is nu schoon. Nadat hij aan ons gewend is, trekt hij ons mee naar zijn kamer en gaat daar zelfs dansen op de muziek die we maken. Het is confronterend dat er in die kamer verder helemaal niets staat, ligt of hangt.

Bij de laatste visite gaat het om een jonge man met een spierziekte. Hij kan alleen liggen op bed of hangen in een rolstoel. Hij reageert met een prachtige lach op wat de clowns voorspelen. Ook de familie is er helemaal blij mee.

Inclusion Project Gunjur

Mariet vraagt Lamin, het hoofd van de school, om ons te vertellen hoe het zo gekomen is. Zijn enthousiasme is aanstekelijk. De motivatie van de mensen die er werken is tiptop in orde. Na de uitleg gaan we naar de ruimte waar vandaag ongeveer 25 kinderen zijn. Er is vrijwel direct contact, wat later ook met de verlegener kinderen. Aan alles is te merken dat ze deze aandacht op school ook wel krijgen, maar vaak thuis niet. Daar ligt volgens Lamin nog heel wat ‘zendingswerk’ in de vorm van voorlichting aan ouders en familie. De clowns en de kinderen genieten anderhalf uur van elkaar. Al na tien minuten loopt ongeveer iedereen die dat kan te dansen als er op djembés gespeeld wordt, ook door de kinderen. Iedereen heeft zijn hartroerende contactmomenten.

Een jonge vrouw die zich op knieën voortbeweegt in een bijna niet te volgen tempo heeft aan beide (verkorte) onderarmen welgeteld één vinger zitten. Het remt haar totaal niet in haar enthousiasme. Een jongeman in een rolstoel heeft een ‘normaal’ hoofd, maar onder zijn kleren voel ik vel over been. We leggen samen met zijn broertje(s) onze handen op elkaar en halen die dan een voor een van onder naar boven. Dat betekent dat ik ook zijn handen meeneem naar boven want hij blijkt er de kracht niet voor te hebben dat zelf te doen. Hij lacht voluit als we dat in het honderd laten lopen. De muziek van de harmonica wordt haast letterlijk naar binnen gezogen.

Een eindje verderop wordt stoelendans gespeeld, maar wel op een fantastische manier: als je af bent sta je niet buiten de kring maar in het midden. Als er twee over zijn stopt het spel, ze hebben beide gewonnen, niemand is alléén de beste. Dat is werkelijk inclusief spelletjes doen!

We zingen als afscheid 'Oh stay with me, oh please don't go, you are my darling, I love you so', uiteraard met de bijbehorende gebaren. Overladen met complimenten en met tranen in de ogen stappen we weer in de taxi.

Nursery School te Gunjur

Om 0845 stappen we met ons vijven in de taxi en maken bij de benzinepomp op de hoek hartelijk kennis met de mensen die ons meenemen naar Gunjur. Nu linksaf bij Jacks Bar, langs de school voor de mensen met handicap waar we eerder speelden. We stoppen een eindje verderop bij een Nursery School (kleuterschool) die door deze mensen is opgezet. Er blijken drie groepen te zijn: level 1 zijn de 3- en 4-jarigen, level 2 zijn 4- en 5-jarigen en level 3 zijn 5- en 6-jarigen. Daarna gaan ze naar het regulier onderwijs, maar voor deze leeftijd was en is er niks officieels. Tot aan de leerplicht kunnen ze hier terecht, de reguliere school is te ver weg voor de meeste van deze kinderen.

We mogen inbreken in alle drie de groepen. Hilariteit in de klas als de clowns domme dingen doen. Voor de juf is het wennen en voor de kinderen ook, maar al vrij snel komen ze los en durven ze mee te doen. Er komen spelletjes uit de voorraad van de school als we de kinderen mee naar buiten hebben genomen. Na een uurtje heeft een van de begeleiders gezorgd voor koffie. Nog wat meer spelen buiten en als het tijd is om te gaan moeten we nog even met elkaar op de foto.

Dovenschool te Brikama

Onze taxi brengt ons naar de Dovenschool. Daar worden we door het hoofd ontvangen en hij vertelt

iets over de ontwikkeling van de school. Ze hebben op dit moment het meest behoefte aan een bus die de kinderen van ver kan ophalen. Ze hebben nog veel meer plannen voor de kinderen die in praktische beroepen aan de slag zouden kunnen. Ze willen graag materiaal voor leerlingen die automonteur, kok, of kleermaker willen worden. De kinderen zijn gewoon goed in gebarentaal. Annemieke kan er redelijk mee uit de voeten, maar heeft ook af en toe moeite met hun snelheid. Als het pauze is gaan we mee naar buiten waar tapalapa met een vulling wordt verkocht aan en gegeten door de kinderen.

De tonen van mijn mondharmonica kan ik ze op hun handen, hoofd of rug laten voelen. Nóg een keer, nóg een keer... en dan maar griezelen als ze het voelen.

Makumbaya

De medische dorpspost die wordt gerund door Coby's vriendin Erica bestaat 5 jaar en dat willen ze gaan vieren. Nou daar helpen een aantal vrienden en een zootje Dichterbij-Clowns graag bij. We zijn er om 0915 en helpen met spullen klaarzetten en de stoelen stofvrij te maken.

Neuzen uitdelen, spekhappen met een klas kinderen die is gekomen en ook kinderen uit de buurt die op het geluid zijn afgekomen. Eigenlijk vindt iedereen de spekken wel lekker! Lekkere reggaemuziek is er ook dus wordt er gedanst. We spelen inclusief stoelendans met de gasten, er is bellenblaas, er zijn heel veel tennisballen om uit te delen. Kortom, het is feest. Als het schoolklasje weer vertrekt is dat voor ons een mooi punt om ook op te stappen.

Daarna vertrekken Marjoke, Nanet en ik naar Second Home in Kololi. Geen duidelijk adres, wel een routebeschrijving (rechtsaf na restaurant KadiKadi, 'dat kent iedereen'). We rijden zonder problemen tot voor de deur. We zijn welkom en er ontstaat al meteen spel met de 'special needs' kinderen die daar verblijven. Het is een uur lang spelen, mooi om te zien hoe kinderen zich openen. De directeur (hiernaast) komt iets later binnen, hij zat op een cursus,

en geniet zichtbaar van wat wij doen met de kinderen.
"Volgende keer in Gambia wel terugkomen!"

En toen was de dag daar dat we afscheid namen van Onno, die 6 jaar lang ons heeft voorgezeten, de stichting geholpen heeft om professioneler te worden, de onderlinge verbinding nog sterker heeft gemaakt en bovenal een luisterend oor was voor een ieder die daar behoefte aan had.

BEDANKT, ONNO!!!

Colofon

Dit is een uitgave van
Stichting Dichterbij-Clown
info@dichterbij-clown.nl